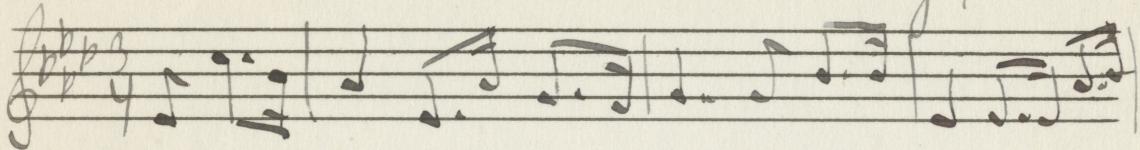
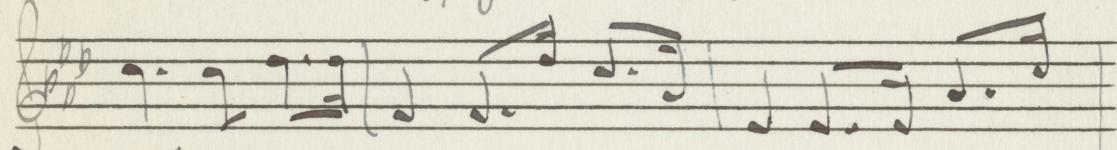

290

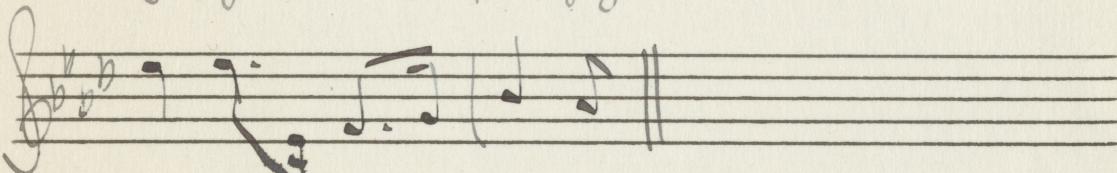
Naga, Noto

O sköna Anna, jag älskar dig. Gör du det samme, så svär

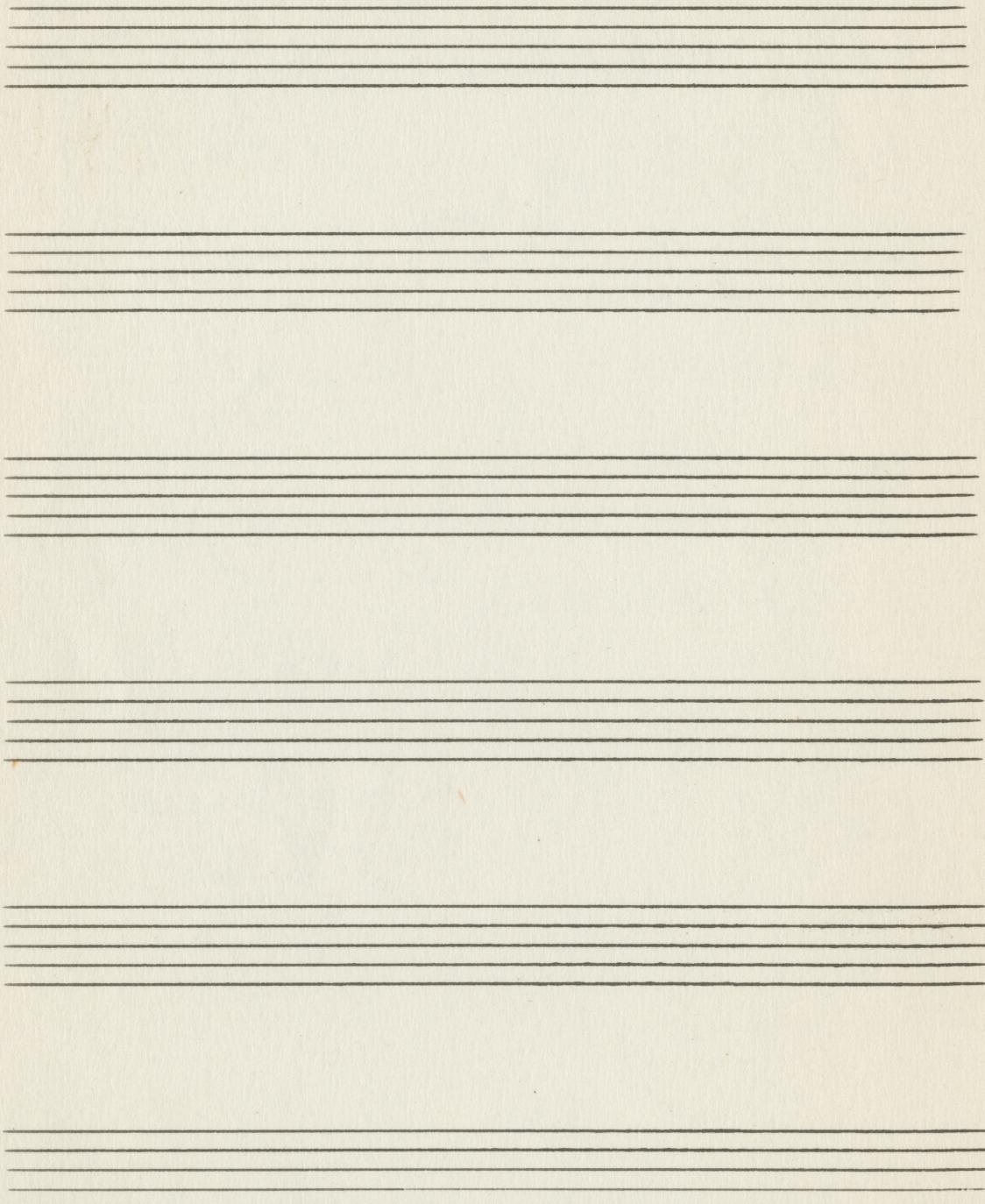

mig! Jag drifvs av oro, när jag så tänker att du en

aunandet kärta skänker.

Irene Jansson
21.6.1923.

O sköna otuna.

1. O sköna otuna jag älskar dig,
gör du det samma så svara mig!
Jag drögs av oro när jag så tänker,
att du en annan ditt hjärta skänker.

2. Stök om du visste vad kärlek är,
när man den djupt uti hjärtat bär!
Du skulle så ej mig arna plåga,
du skulle svara på mitt hjärtes fråga.

3. Säg hulda kan du förskjuta mig,
som evigt trogen vill följa dig.
bland livets rosor och törnen alla,
där stödja dig att du ej må falla.

4. Tänk huru gōt det är att ha en vänsom vill dig väl. Du har funnit den, blott du min kärlek besvara vill uppräktigt såsom det hör dig till.
5. Ark om jag kunde för dig beskriva, vad detta ja-ord skall mitt hjärta liva. Jag har i ro, ej dag, ej stund och om natten får jag ej en blund.
6. Jag kan ej leva förutan dig, vid blotta tanken det grämmer mig. Djupt i själen, om jag deg ej får, jag får i hjärtat ett obotligt sår.
7. Du är min egen utvalda vän, bland tusen andra är du dock den som mig kan glädja och lycklig göra, när som min brud jag får dig hemföra.

8. Kom sköna duva, bygg med mig bo,
där vi skall leva i friid och ro,
i kärlek, tronad och eget tjäll,
där kan man blott bliva verkligt säll.
9. Och sen min trogna och hulda maka,
allt kan jag, blott icke dig försaka.
Vi fråga ej efter världens prakt,
vi "äro sälla" i ötmors makt.
-

